

ΙΩΑΝΝΗΣ Π.ΜΕΤΑΞΑΣ
Στριαπιωτικός-Πολιτικός ηγέτης-Άνθρωπος του Πνεύματος
18άκη 14 Απριλίου 1871 - Κηφισιά 29 Ιανουαρίου 1941

Ioannēs Metaxās

www.ioannismetaxas.gr

Ιωάννης Μεταξάς,
Λόγοι και Σκέψεις 1936-1941,
Αθήναι: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΚΟΒΟΣΤΗ. *τομ.Β, σελ 445*

κράτος αντικοινοβουλευτικό, κράτος ολοκληρωτικό, κράτος με βάση αγροτική και εργατική και κατά συνέπειαν αντιπλουτοκρατικό. Δεν είχε θέβαια κόμμα ιδιαίτερο να κυβερνά. Άλλα κόμμα ήταν έλος ο λαός, εκτός από τους αδιόρθωτους κομμουνιστές και τους αντιδραστικούς παλααιοκομματικούς.

Επομένως, αν ο Χίτλερ και ο Μουσσολίνι αγωνιζόντανε πραγματικά για την ιδεολογία που ύψωνανε για σημαία, έπρεπε να υποστηρίξουν παντού την Ελλάδα με όλη τους τη δύναμη. Άκόμα και να ανεχόντανε, αν τα άμισα συμφέροντα ή και η ανάγκη από την γεωγραφική της θέση έφερνε την Ελλάδα κοντά στην Άγγλία. Λοιπόν το έναντίον, ή Ελλάδα έμεινε μακριά από την Άγγλία — εκτός από την άπαραίτητη και άλλοιως αναγκαία φιλική σχέση. Η Ελλάδα καμία δόσθεια, ούτε έδωσε, ούτε υπεσχέθη εις την Άγγλία.

Επομένως ή Ιταλία, που όστόσο ανεγνώριζε την συγγένεια του Έλληνικού καθεστώτος προς το δικό της, έπρεπε να είναι φιλικώτατη προς την Ελλάδα, ειλικρινά και πιστά φιλικώτατη. Και όμως ήταν εχθρική. Από εξ αρχής εχθρική. Και στο τέλος έπεζήτησε να την κατακτήσει και την υποδουλώσει. Για τον Χίτλερ το πράγμα δεν είναι και τόσο φανερό. Βέβαια δεν περίμενε κανείς να μεταχειριζότανε βία επάνω στην Ιταλία για να την σταματήσει. Άλλά περίμενα, έγω τουλάχιστον, ότι δεν θα είχε εθός εξ αρχής ξεπουλήσει την Ελλάδα στην Ιταλία σαν να ήταν άψυχο αντικείμενο και χωρίς αξία μάλιστα. Επομένως, κι αυτός πηγαίνει, σχετικά με την Ελλάδα, στην κατηγορία του Μουσσολίνι.

Λοιπόν και ο Μουσσολίνι και ο Χίτλερ, άπέναντι της Ελλάδος, δεν ώδηγηθήκανε από κανένα από τα ιδεολογικά έλατήρια που ύψωνανε ως σημαία του άγωνα των. Το έναντίον, χτυπώντας την Ελλάδα, χτυπούσαν τη σημαία αυτή. Ωδηγηθήκανε λοιπόν από άλλα έλατήρια, που αυτά ήταν τα βαθιά και πραγματικά έλατήρια.

Τι ζητούσε ή Ιταλία; Να κατακτήσει την Ελλάδα για να άναστήσει την Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία στη Μεσόγειο. Η κατάκτηση ήταν το έλατήριο της. Δηλαδή έκανε εκείνο για το όποιο κατηγορούσε την Άγγλία. Αν ή Γερμανία είχε πραγματική ιδεολογική σημαία, άφήνω που δεν έπρεπε να παραδώσει την Ελλάδα εις την Ιταλική κατάκτηση, αλλά και αν αυτό το έσκέπαζε από κάτω από τον μανδύα της άπλης Ιταλικής έπιρροής, δεν έπρεπε, άσφαλώς, να άφήσει την Ιταλία να την κατακτήσει, δεν έπρεπε διά παντός τρόπο. Άλλέως έπεφτε ή σημαία του άγώνος της.

Και όμως την άφησε, και όχι μόνον την άφησε, αλλά και μάς φοβερίζει κάθε μέρα έμμεσα. Το ότι δεν μάς κήρυξε τον πόλεμο, αυτό δεν είναι έπιχείρημα, πρώτα γιατί μάς φοβερίζει έμμεσα κάθε μέρα ότι θα μάς τον κηρύξει αν δεχθούμε από τους Άγγλους άποτελεσματικώτερη δόσθεια, και έπειτα γιατί για να μάς πολεμήσει θα μεταφέρει τον πόλεμο στα Βαλκάνια, και αυτό δεν την συμφέρει.

Για να ένεργήσει έτσι ή Γερμανία άπέναντί μας, θα πη, ότι και αυτή

σχετικά με την Ελλάδα, όδηγείται όχι από τα έλατήρια της ιδεολογικής της σημαίας, αλλά από άλλα. Και αυτά είναι, όπως φαίνονται καθαρά στο Έλληνικό ζήτημα, ο σκοπός να κρημνίσει την Άγγλική Αυτοκρατορία και να κληρονομήσει τα έρείπιά της.

Επαναλέγω: μπορεί ή Γερμανία πρώτη και ή Ιταλία ύστερα, να άρχισαν με καθαρά ιδεολογικά έλατήρια, φαινομενικά, και να καταλήξανε εις καθαρώτατα κατακτητικά και συμφεροντολογικά. Και αυτό άποδείχτει ότι και τα τελευταία ήταν τα βαθύτερα, και επομένως τα πραγματικά, και επομένως τα πρώτα μόνον φαινομενικά και κατά συνέπειαν ψεύτικα και κατά συνέπειαν για εξαπάτηση των λαών τους και του κόσμου.

Όποτε και ο αντικομμουνισμός τους ψεύτικος και ή ολοκληρωτικότητά τους ή κρατική, ψεύτικη, και ο αντικοινοβουλευτισμός τους ψεύτικος, και ή αντιπλουτοκρατία τους ψεύτικη, και ότι άλλο παρόμοιο ψεύτικο.

Άληθινά δέ είναι ένας διψασμένος ιμπεριαλισμός. Αυτός για τον όποιο κατηγορούσε τους Άγγλους.

Τώρα, γιατί μεταχειριστήκανε αυτή την ψεύτικη σημαία και τη βασάνε ακόμα; Γιατί έχει πάραση στους λαούς τους; Τότε γιατί την καταρρίπτουνε οι άρχηγοί τη σημαία τους στην Έλληνική ύπόθεση και σηκώνουν καθαρά την άλλη; Δεν φέρνει αυτό αντίδραση στους λαούς των, ή μήπως με τη σημαία της κατακτήσεως ζητούν να τους κερδίσουνε; Τότε και οι λαοί είναι όμοιοι με τους άρχηγούς;

Ζητήματα που θα λύσει το μέλλον.

Γιατί πρέπει να δικαιολογηθή και ο φόνος τόσων άλλων μικρών κρατών!

Μία φορά είναι όχι μόνον μωρός αλλά και κακόπιστος ο Έλληνας που πιστεύει ακόμα τώρα πλέον, με αυτά που έλέπουμε γύρω μας, σε ιδεολογίες του Χίτλερ και πολύ περισσότερο του Μουσσολίνι. Είναι μεγάλοι άνθρωποι, αλλά χαμηλοί, πολύ χαμηλοί. Ούτε σε γερμανικές ιδεολογίες και ρωμαντισμούς. Ιταλικές δεν υπάρχουν.

Κηφισιά, 2 Ιανουαρίου 1941